

عنوان مقاله:

نقش بهره برداری در کیفیت آب آبراهه های جنگلی (مطالعه موردی: جنگل دارابکلا)

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی جغرافیا، گردشگری، منابع طبیعی و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

منانه اکبری مهر - دانشجو دکترا، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، دانشکده منابع طبیعی

سید عطاءالله حسینی - دانشیار، دانشگاه تهران، دانشکده منابع طبیعی

سید محمد حجتی - استادیار، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، دانشکده منابع طبیعی

فاطمه شریعتی - استادیار، دانشگاه لاهیجان، دانشکده محیط زیست

خلاصه مقاله:

عموما بهره برداری چوب در حوزههای آبخیز جنگلی از بزرگترین سطوح تخریب انسانی به شمار میرود. اغلب کیفیت آب در نتیجه تخریب خاک در طی پروسه بهره برداری تحت تاثیر واقع میشود. محاسبات آماری به منظور ارزیابی اثرات بهره برداری بر کیفیت آب آبراهه انجام شد. نمونه های آب در ارتباط با پارامترهای هدایت الکتریکی، رسوبات محلول در آب و آمونیوم مورد آزمایش واقع شدند. نتایج آزمون مقایسه میانگین در سطح معنیداری 5 درصد نشان داد که هدایت الکتریکی و رسوبات محلول در آب در دومنطقه تحت بهره برداری و بدون بهره برداری اختلاف معنی داری را با هم دارا می باشند. همچنین ضرایب همبستگی پیرسون بین پارامترهای کیفیت آب تعیین شد. نتایج نشان داد که همبستگی بین پارامترهای مورد بررسی معنی دار می باشد. به علاوه روابط خطی بین پارامترهای ذکر شده بررسی شد. بجز رابطه رسوبات محلول در آب و آمونیوم در مناطق تحت بهره برداری، در بقیه موارد روابط خطی معنی داری بین پارامترها در هر دو منطقه وجود داشت. اهمیت روابط رگرسیونی خطی در تعیین کیفیت آب از اینجهت می باشد که میتوان از این معادلات در برآورد کیفیت آب مناطق دیگر بهره برد. مهمترین اثرات تخریبی بهره برداری در ارتباط با تغییر پوشش گیاهی می باشد که از مقدار بارش رسیده بر سطح زمین کاسته و از منابع آب و خاک حفاظت می کند. امورمدیریتی همچون اعمال بهره برداری با دقت بیشتر و توسعه نواحی بافر می تواند به طور موثری در حفاظت از خاک و کیفیت آب آبراهه موثر واقع شود.

کلمات کلیدی:

آبراهه، بهره برداری جنگل، حفاظت خاک، کیفیت آب، نواحی بافر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/356684>

